

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 259. — Štev. 259.

NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 5, 1936 — ČETRTEK, 5. NOVEMBRA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

NAJVEČJA VOLILNA ZMAGA V ZGODOVINI AMERIKE

LANDON JE ZMAGAL SAMO V DVEH DRŽAVAH IN DOBIL LE 8 ELEKTORALNIH GLASOV

Pri zadnjih predsedniških volitvah je bila republikanska stranka tako strahovito poražena, da dolgo ne bo igrala nobene vloge več.

Zmagovalec, predsednik Roosevelt, je včeraj promatral ogromnost svoje zmage, ki je bila tako velika, da ne pomni slične zgodovina Združenih držav.

Njegovi politični nasprotniki javno priznavajo, da mora stopiti vse v ozadje pred zaupnico, ki jo je izrekel narod Rooseveltu.

To priznavajo in izjavljajo, da je sedaj sveta dolžnost vsakega pravega Američana, podpirati predsednika Roosevelta v njegovem bodočem delu in stremljenju.

Posledice zmage so se že pričele pojavljati. Borza je oživela. Cena nekaterih vrednostnih papirjev je v zadnjih petih letih dosegla najvišjo višino.

Republikanski predsedniški kandidat je zmagal samo v dveh državah in sicer v Maine in Vermontu. Vsega skupaj je dobil komaj osem elektoralnih glasov. Spočetka je vse kazalo, da mu bo tudi država New Hampshire izrekla nezaupnico, ko so pa začeli šteti glasove, ki jih je oddalo delavstvo v industrialnem mestu Manchesteru, je bila tudi v New Hampshire Landonova usoda zapечатena.

V kongresu bodo imeli demokratje veliko večino. V senatu bodo imeli 75 glasov izmed 96. Kakšno razmerje bo v poslanski zbornici, se zaenkrat še natančno ne ve, toda zdi se, da bodo imeli demokratje v nji najmanj 300 sedežev.

Sedanji poraz republikanske stranke bi se dal kvečjemu primerjati porazu leta 1912, ko je Theodore Roosevelt povzročil razkol v stranki ter ni zmagal niti on niti Taft, pač pa demokrat Wilson.

Takrat je dobil Taft samo osem elektoralnih glasov, Roosevelt osemindeset, dočim je ostale pobasal Wilson.

Razburjenje, ki je vladalo v času volitev, se je včeraj povsem poleglo.

Governer Landon, ki je že v torek zvečer brzojavno čestital predsedniku Rooseveltu, je rekel, da se bo podal na lov na divje race, drugega pa da nima ničesar povedati.

Bivši governer Smith, ki je leta 1928 kandidiral za predsednika na demokratskem tiketu, letos je pa prestopil v Landonov tabor, je izjavil:

— Vsak državljan, vsak pristen Amerikanec mora pomagati predsedniku Rooseveltu pri izvršitvi njegovih načrtov.

Slično so se izrazili vsi, ki so igrali v volilnem boju vodilne vloge.

Diplomatski krogi so zelo zadovoljni, kajti vna-nja politika Združenih držav bo ostala nepremene-ja. Tega naziranja so tudi francoski, italijanski in avstrijski diplomatski zastopniki.

Zelo značilne so večine, ki jih je dobil predsednik v državah, katere razpolagajo z velikim številom elektoralnih glasov.

V Californiji je naprimer dobil 500.000 večine, v Illinois 600.000, v Missouri 400.000, v New Yorku 1.200.000. Rooseveltova večina znaša nad devet milijonov glasov.

V Nebraski je bil izvoljen senator Norris, edini neodvisni republikanski kandidat, ki ga je podpiral predsednik Roosevelt.

V Idaho je zmagal republikanski senator Borah, ki je tekom kampanje ponovno izjavil, da se ne zavzema za Landona.

Španski fašisti pred vrati Madrida

PARNIK ODPLUL BREZPOTNIKOV

Parnik "American Trader" je odplul navzlic stavki. — Položaj v vseh pristaniščih je zelo poostren.

Parnik "American Trader" je navzlic mornariški stavki odplul, toda brez potnikov in samo s tovorom. Parobrodna družba American Merchant Line, čije last je parnik, pravi, da si je navzlic stavki posrečilo postaviti zadostno moštvo, ki obstoji iz organiziranih mornarjev.

Vedno jasnejše pa prihaja na dan, da stavkujoči mornarji nimajo glede zahteve po višjih plačah samo računati s parobrodni družbami, temveč tudi z odkrito sovražnostjo starih unijskih voditeljev.

Parobrodne družbe pa skušajo stavkujoče mornarje nadomestiti s stavkokazi in bodo, če bo treba, svoje parnike obratovale tudi pod oboroženim varstvom.

Podpredsednik International Seamen's Union David Grange, ki je pri unijah izgubil že mnogo vpliva, hoče svoje pristaje oborožiti, da bi z oboroženo silo nastopil proti stavkarjem. Ta račun pa je prekrizal policijski komisar Valentine, ki je rekel, da privatne osebe po Sullivanu postaviti ne smejo nositi orožja.

Na Grangevo zatrdilo, da gre pri sedanji stavki za boj med zvestimi Amerikanci in komunisti, je voditelj stavkujočih mornarjev Joseph Curran odgovoril z naslednjo izjavo:

"Člani International Seamen's Union morajo že več let trpeti pod nasilnimi metodami Davida F. Grangeja. Najboljši dokaz je najti v njegovi izjavi, da bo svoje pristaje oborožil. Za morebitna nasilja, ki se bodo mogoče dogodila tekom stavke, bo odgovoren Grange."

Za mornarje, s čijih pomočjo je mogel American Trader odpluti, je imel predsednik Master Engineers' Beneficial Association, James P. Traynor, samo eno besedo: "Stavkokazi". Pozneje je še k temu pripomnil, da bo parobrodna družba skušala stavko zlomiti in se pri tem poslužiti vladne pomoči.

Grange je tudi zapretel, da bo Curranov glavni stan obkolil s svojimi pristaji. Curran pa mu je odgovoril s pozivom na župana La Guardia, da gleda, da bo v stavki obdržan red.

Na zapadni in vzhodni obali se stavka naglo širi. Sedaj se bje boj glede problema, ako bodo stavkujoči mornarji parobrodni družbam saj dali svoje posadke za varstvo parnikov. V Los Angeles je bilo a-retiranih pet mornarjev pod

RIM OBHAJA PREMIRJE

Kralj Viktor Emanuel nadzira vojne slepce. — Odkril bo dom za matere vojnih pohabljenec.

RIM, Italija, 4. novembra. — Ob priliki 18. obletnice, ko je Italija sklenila premirje z Nemčijo in Avstrijo — bilo je ravno en teden pred premirjem med Nemčijo in zapadnimi državami — bo kralj Viktor Emanuel jutri blizu narodnega vojne spomenika nadziral 3000 slepih in pohabljenih veteranov, katerih vsakega bo spremljal po en mlad fašist.

Opoldne bodo pričeli po celi deželi zvoniti zvonovi. To zvonjenje bo trajalo četr ure v zahvalo za zmago v svetovni vojni. Tudi po ostalih mestih dežele bodo veterani in fašisti priredili parade po ulicah in trgih.

Mladi fašisti bodo korakali mimo velikega vojne spomenika in bodo peli pesmi, ki so znane iz svetovne vojne in fašističnega preobrata.

Kralj bo tudi jutri otvoril dom za matere vojnih pohabljenec.

AEROPLANI ZADRŽANI

Na povelje državnega departamenta v Washingtonu je bilo pridržanih 9 aeroplanov na Floyd Bennet letališču v New Yorku.

Aeroplani je izdelala tovarna Boeing v Glenadle, Cal., in so bili namenjeni v Francijo. Oblasti pa so pričele slutiti, da so mogoče aeroplani namenjeni za Španko, bodisi za fašiste ali za republikance, in so jih pridržale na letališču.

MINIMALNE PLAČE V NOVI ZELANDIJI

WELLINGTON, Nova Zelandija, 2. novembra. — Sodisce je odločilo, da mora znašati v bodočnosti minimalna tedenska plača za moške 19, za ženske pa 9. dolarjev.

NEMŠKA ARMADA V OLIMPIJI

BERLIN, Nemčija, 3. nov. — Olimpijo, ki je bila zgrajena izven Berlina za letošnje Olimpijado, je prevzela nemška armada, ko se je vanjo preselil prvi infanterijski polk in je nad njo razobesil državno zastavo.

obdolžbo, da so napadli dva delavca pri petroleju in jo odvedli. Oba odvedena sta se pozneje prijavila policiji in sta na svojo željo ostala v zaporu.

EVROPSKA NAZIRANJA O VOLITVAH

Nemško časopisje označuje Roosevelta kot naprednjaka. — Francija upa na zmago demokracije.

BERLIN, Nemčija, 4. nov. — Četudi je v Berlinu splošno mnenje, da ameriške volitve niso važne za Nemčijo, ker se ne bi ne demokratski, ne republikanski predsednik vmešaval v evropsko politiko, vendar prinašajo listi poročila o izidu ameriških volitev na prvi strani.

"Lokalanzeiger" piše, da bo izid volitev odločil o tem, ako bo Landon potisnil uro nazaj, ali pa bo Roosevelt starokopitno ustavo prikril sedanjemu času primerno. Naziško časopisje pravi, da se najbolj zanima za komunistično propagando.

RIM, Italija, 4. nov. — Italijansko časopisje je ameriškim volitvam posvetilo le malo vrst. Noben časopis ni razpravljal o vodilnih kandidatih, četudi poročila iz Amerike naznanjajo zopetno izvolitev predsednika Roosevelta.

LONDON, Anglija, 4. nov. — Angleško časopisje primerja ameriške predsedniške kandidate z angleškimi političnimi osebnostmi.

"News Chronicle" n. pr. govori o Baldwinu iz Kansasa kot nasprotniku Lloyd Georgea iz New Yorka, primerja tedaj konservativnega Baldwinu z republikanskim kandidatom in eksplozivnega vojnega ministrskega predsednika z voditeljem demokracije.

Nekateri listi v svojih uvodnih člankih izražajo mišljenje, da ima Evropa glede sodelovanja med obema državama več pričakovati od Roosevelta kot pa od Landona.

PARIZ, Francija, 4. nov. — Politična Francija je začasno pozabila na svoje probleme in razpravlja o ameriških predsedniških volitvah. Brzojavni urad je naznanil, da bo vsi noč odpošiljal poročila o ameriških volitvah.

Mnogi članki povdarjajo, da je mogoče letošnje volitve v Ameriki bolj kot kdaj primerjati z evropskim bojem med levico in desnico.

"Petit Parisien", ki upa na Rooseveltovo zmago, pravi: — "S francoskega stališča želimo Rooseveltu uspeh, ker je prijatelj Francije."

HORTHY POVABLJEN V RIM

DUNAJ, Avstrija, 3. nov. — Madžarski regent admiral Nikolaj Horthy je bil povabljen v Rim, da obišče kralja Viktora Emanuela kot abesinskega cesarja. Ta obisk bo pomenil priznanje italijanske osvojitve Abesinije.

FAŠISTI OBSTRELJUJEJO MADRIDSKO LETALIŠČE

S FAŠISTIČNO ARMADO izven Madrida, 4. novembra. — Fašisti in republikanci se bore že skoro pred vrati Madrida. Oddelek, kateremu poveljuje polkovnik Tella, je zavzel postojanke 10 milj od Madrida ter obvladuje vladno letališče v Getafe.

Njegovo levo krilo pa je zavzelo Fuenlabrado, tri milje od Getafe ter 9 milj od Madrida. Njegovo desno krilo pa je prebilo vladno črto ob reki Colubro, dve milji severno od Pintata.

Fašisti so se utrdili na griču blizu Getafe ter streljajo s strojnimi, medtem ko artilerija za njihovim hrbtom obstreljuje vladne postojanke. En strel je zadel tank petroleja in plamen je švignil visoko proti nebu ter na veliko razdaljo razsvetil pokrajino.

Tem operacijam poveljuje general Jose Varela in polkovnik Tella. General Varela pravi, da bi mogel vsak čas zavzeti Getafe, ako bi to njegovo poveljstvo želelo. K temu zagotovu daje povod zelo slab odpor vladnih čet.

Polkovnik Tella tudi pravi, da je Madrid kaj lahko zavzeti, ker po njegovem mnenju vlada nima nad tisoč vojakov izven madridskih utrd. Toda republikanci bodo najbrže branili Madrid do zadnjega moža in fašisti, kadar pridejo v mesto, se bodo morali boriti za vsako hišo.

Ko so fašisti zavzeli Pinto, so našli v mestu samo štiri žene. Njihovi strelji so razdejali dve železniški progi blizu Getafe: eno, ki pelje iz Madrida v Toledo, drugo pa, ki pelje iz Madrida v Aranjuez.

MADRID, Španka, 4. nov. — Prestrašeni Madridčani s streh svojih hiš opazujejo boje za posest predmestij. Sirene svare vsake pol ure, kadar pridele aeroplani nad mesto.

Madridčani so mogli videti plamene, katere so povzročili fašistični letalci v Getafe.

Medtem ko fašistični aeroplani vsak dan prihajajo nad Madrid, se ne dvigne noben vladni aeroplan v zrak.

Pri Leganesu, samo 5 milj od glavnega mesta, je vlada naglo zbrala tanke in artilerijo za protinapad.

"Madrid je v nevarnosti! — Rešite Španko!" so bili klici, ko so fašisti s strojnimi pričeli streljati na Getafe.

MADRID, Španka, 4. nov. — Vladni oklopni vlak je napadel fašiste pri Seguenzi in dva marokanska kavalerijska eskadrona sta morala bežati.

Pozneje so fašistični aeroplani bombardirali Alcala de Henares in Getafe. Južno od Madrida so vladni letalci bombardirali fašistične tanke in oklopne avtomobile.

Na severu so republikanske

čete pričele močno ofenzivo pri San Pedro in San Claudio v neposredni bližini Ovieda, kjer asturski rudarji napadajo Marokance in tuje legionarje. — Rudarji posebno sovražijo Marokance in legionarje, ker so leta 1934 zadušili njihovo vstajo. Zato se rudarji junško bore z dinamičnimi granatami in prizadevajo Marokancem velike izgube.

Vladna artilerija pri Estebanu in San Lazaro obstreljuje Oviedo.

V Asturiji pa zelo dežuje, kar je zelo ugodno za rudarje, ker sovražnik ne more bombardirati iz zraka.

OBLETNICA GRŠKEGA KRALJA

Kralj Jurij II. se je pred enim letom vrnil na Grško. — Svoje obljube ni izpolnil.

ATENE, Grška, 4. nov. — Danes je poteklo eno leto, ko se je kralj Jurij II. zopet vrnil na grški prestol, toda niti sam, niti javnost ne misli na kake posebne svečnosti.

Kralj najrajši živi sam za sebe in navdušenja, ki je bilo tako očito pri njegovem prihodu, ni od onega časa več opazati.

Kralj je obljubil, da bo vladal kot ustavni vladar in da bo oblast nad vlado prepustil parlamentu. Toda prišlo je drugače. Fašistični generali so ga kaj lahko pregovorili k fašističnemu mišljenju, ker bi generali radi sami vladali. Z generalom Kondylisom, ki ga je poklical iz Londona na prestol, se je sprl, ker mu je hotel zapovedovati. Pozneje se je zvezal z generalom Metaxasom, ki je sedaj grški diktator.

Jurij je dal svoje privoljenje, ko je Metaxas pod pretvezo komunistične nevarnosti 4. avgusta razglasil obsedno stanje, odpravil državljanske pravice in postavil diktaturo.

POTRES V TOKIO

TOKIO, 3. nov. — Danes se je pojavil tukaj močan potres, ki pa ni povzročil nobene škode. Prebivalstvo je zelo prestrašeno, ker še vedno živi pod vtisom zadnjih potresov, ki so zahtevali tisoče človeških žrtev.

"Glas Naroda"

(A Corporation)

Owned and Published by

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:

216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inostranstvo za celo leto	\$4.00
Za tretje leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikom

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: CHelsea 3-1242

KRALJ EDVARD IN MRS. SIMPSON

Nekaj sličnega ko se dogaja sedaj, se je že večkrat zgodilo v Angliji, namreč, da se je angleški kralj ženil in tudi oženil z žensko, ki ni bila njegovega stanu.

Razlika je le ta, da so bili prejšnji angleški kralji dosti bolj radikalni. Zlasti Henrik VIII., ki je ženo, od katere se je hotel ločiti, enostavno rablju izročil in drugo vzel.

Sedanjí rod se pa ne briga za zgodovino, ampak mu je le sedanjost mar.

Po vsej Angliji in Ameriki je završalo: njegovo veličanstvo kralj Edvard VIII. se nekoliko bolj kot za druge ženske zanima za Mrs. Wally Simpson, ki je bila rojena v Baltimore, v ameriški državi Maryland. Kot sedemnajstletno dekle se je poročila in se po par letih ločila od svojega moža. Ločitvi je sledila druga poroka, drugi poroki pa zopet ločitev. Zdaj je prosta, in od angleškega kralja je odvisno, če jo bo vzel za ženo in jo naprovil za angleško kraljico, ali če se bo uklonil veljaku anglikanske cerkve, nadškofu canterburškemu ter pustil živo vdovo Simpsonovo na cedilu.

V splošnem je vse skupaj privatna zadeva angleškega kralja Edvarda in Simpsonove. Čemu se takojmenovana "boljša" oziroma "visoka" družba razburja vsled tega? Čemu se zgraža nad kraljem in mu ne privoščijo zakonskih sladkosti?

Očitajo mu, da je bil na dolgih potovanjih sam žnjo, ko še ni bila ločena. Kaj pa počenjajo razni ameriških bogataši, kraljevsko plačani kinematografski in gledališki igralci, ki se smatrajo za nekakšno smetano človeške družbe?

Mrs. Simpson se je ločila od svojega moža. Na tisoče ameriških mož in žena se loči vsako leto. Posebno v mestu Reno, Nevada, kjer so ločitve zakona dobičkanosna industrija.

Na krovu "Queen Mary" bi se nedavno skoro stepili potaiki prvega razreda. Nekateri so zagovarjali kralja, nekateri so bili proti njemu. Čemu? Zato ker pravi hinavščina, da mora biti tako; da mora kralj dati dober vzgled — vzgled, ki mu današnja družba noče slediti in ga noče vpoštevati.

Mi nismo zgovorniki kraljev, toda če si Edvard ne pusti v tem oziru od nikogar vplivati in če je res rekel canterburškemu škofu: "Mind your own business!" — je že vsaj v tem oziru mož na svojem mestu.

SPORAZUM V AMER. DELAV. FEDERACIJI?

John L. Lewis, predsednik CIO (Committee for Industrial Organization — odbora za industrijalno organizacijo) je odredil, naj se vrši odborova seja dne 9. novembra.

Pri tej priliki mu bosta David Dubinsky in Max Zaritsky poročala, kako so napredovala pogajanja z Ameriško Delavsko Federacijo, čijih cilj je doseči sporazum.

Na prigovarjanje Dubinskega je bila ta seja sklicana teden dni pred otvoritvijo konvencije Amer. Delavske Federacije v Tampa, Fla.

Izvršilni odbor Delavske Federacije je najbrž začel uvidevati usodne posledice svoje napake, ki jo je zagrešil s suspenzijo trinajstih močnih delavskih organizacij.

S suspenzijo je Federacija izgubila nad en milijon članov in je bila prikrajšana za več milijonov dolarjev pri letnih dohodkih.

Hitite

z božičnimi darili.

Ker nastajajo zaradi nestalnosti na denarnem trgu včasih precejšnje zamude pri dostavljanju denarnih pošiljatev, opozarjamo rojake, naj že sedaj odpošljejo svojem v domovino denarna darila, namenjena za Božič.

Če pošljete sedaj, vam lahko jamčimo, da bodo pošiljatve pravočasno dospele.

SLOVENIC PUBLISHING CO. (Travel Bureau)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Tragi-komedija v slovenskem Clevelandu.

Pisal sem pred nekaj tedni članek o Clevelandu in sem rekel, da bi bilo daleč najbolje, če bi prenehali z medsebojnim razdiralnim delom in začeli s kaj boljšim. Resnica je, da pri razdiranju trpe vsi, na desno in levo.

Na ta moj nasvet je pisal novi urednik pri Enakopravnosti, da ne gre, da bi v Clevelandu skupno delali, ker so, kakor ogenj in voda.

Priznam to — vem pa tudi, da ima človek razum. In s pomočjo tega napravi tako, da ne pušča vode, da razdira, koder hoče, niti ognja, da vpepeljuje neovirano na desno in levo. Razum — pravim, ima vsak človek ali vsaj bi ga moral imeti. In ta razum mi pravi tako: spravi ogenj in vodo pod svojo kontrolo, pa boš imel od obojega velikansko korist. Ogenj in voda nista samo razruševalna, ampak sta tudi največji blagor za vse človeštvo in podlaga našega življenja ter napredka. To pa samo tedaj, če jih dene človek pod svojo kontrolo.

Kaj napravljata ogenj in voda brez kontrole, nam pričajo dokaj žalostne slike iz naše prestolice, koder živi največ naših ljudi. Človek res ne ve, ali bi se žalostil ali smejal, obojega je vredno, ko bi ne imelo to tistih strašnih posledic, ki jim pravimo uničevanje. Da, uničevanje našega dela, organizacij in kar je še huje — našega življenja. Ljudje ne kaj časa čitajo, potem se pa naveličajo in izgube vsako veselje, enčes: kaj bom pa prebiral, ko nič drugega ne najdem kakor medsebojne napade.

Najnovejša senzacija iz slovenske ameriške metropole je to, da je bil bronast kip Ivana Cankarja ukraden. Ker meče to dokaj čudno luč na vse naše razmere v Ameriki, se mi zdi potrebno, da opišem nekoliko celotno dramo, ki se je vršila več let in končala na tako tragi-komičen način.

V Clevelandu so prišli pred kakimi desetimi leti na idejo kulturnih vrtov. Cleveland šteje okoli milijon prebivalstva, a ima v svojem sru eno samo ravino, ki je bila podarjena mestu in nosi dokaj neznašeno ime: park. Ne izgleda kot park, ampak kakor star, zapuščen pašnik, koder vsak dela, kar hoče. Dasi pobira mesto višoke davke, ni nikdar imelo potrebnega denarja, da bi uredilo to ravino za park, kot bi se spodobilo. Po zimi jo usmiljeno pokrije sneg, poleti pa je prepuščena na milost in nemilost vremenskim bogovom: če je dovolj moko leto, najdeš tukaj pa tam še kos zelene trave, pod pogojem seveda, da je ne pomandrajó razni "ballarji." Ta park je namreč kakor občinska gmajna: vsak dela, kar hoče.

Torej del tega parka je izročilo mesto za kulturne vrtove, kar ni bila slaba misel. Namesto da bi mesto uredilo svojo lastnino, pa naj jo ljudje, bo ceneje. In med drugimi smo dobili tudi mi par akrov sveta in začetek kulturnega vrta je bil tukaj.

Sklicali so nekaj sej in volili so se odbori. V tistem času se je oglasila v Clevelandu nekaj starokrajška repatica, kakor nih smo imeli več v preteklosti. Ne mislim reči s tem, da jih je bilo mnogo po številu, ampak, da so bili se tisti odveč, ki so se prikazali. Je to žalostno, ampak resnično.

Vsak, ki priplava sem, je jako učen in daleč pred nami.

tako je bil tudi ta, ki se je mudil v Clevelandu za časa poroda kulturnih vrtov. Staknil je glave s par osebam, pisal v Ljubljano in nekaj tednov kasneje je bil Ivan Cankar že na potu. Pomislite: pobene seje ni bilo treba, nobenega glasovanja, kaj in kako bomo s tistim kosčkom sveta, komu ga posvetili. Starokrajška repatica je glasovala za Ivana Cankarja, pisala ponj in prišel je. Basta.

Začel se je nov problem: Ivan Cankar je tukaj — kaj z njim? Svet za kulturni vrt je še puščava. Ivan Cankar mora čakati.

Prevzelo ga je mesto Cleveland in spravilo. Milijonsko mesto Cleveland ima na enem kraju kosčček sveta, koder goji razne razstline in rože. Ima tam nekaj napol razpadlih barak, ki jim pravijo mestna vrtarija. In v te barake je mesto spravilo kip našega pisatelja Ivana Cankarja. Med vsi mogočo staro ropotijo — vile, motike, krampe, samokolnice — so potisnili kip in tam je ostal. Človek bi mislil, da se take stvari spravljajo v muzeje ali vsaj v dostojne dvorane, zakaj navadna človeška pieteta narekuje gotova pota, kaj se spodobí in kaj ne. Spomenik velikemu pisatelju je pisatelj sam — Ivan Cankar med staro vrtarsko šaro v napol podrli kolibi — to vendar žali naše čute in naš ponos.

Čudno se mi zdi od take nasebine, da ni nikomur prišlo na misel, da bi bil odbor prevzel od mesta soho in jo postavil začasnó v kak Narodni dom, katerih ima Cleveland nad pol ducata.

Kip je bil torej tukaj, odbor tukaj. Odbor je bil dolga leta vseslovenski — to se pravi: vse so vabili, napredne in katoliške. Obdrževali so sejo za sejo, in ukrepali: kaj bi, kako bi. Treba je bilo pred vsem denarja, da se začne z delom na kulturnem vrtu. A denarja ni bilo od nikjer. Vse je bilo mlačno in vsi pozivi za javno kolekto niso zalegli.

Tako je šlo leta in leta — vrstilo so se zime in poletja, a vse je kazalo ako, da bo kip našega pisatelja Ivana Cankarja še dolgo na cleveland-skem Žabjeku.

Lansko leto pa se je nekaj zdrznilo. Katoliški krogi so izpredvideli, da se s takozvanim skupnim delom ne pride nikamor, pa so kulturni vrt vzeli v svoje roke.

To je bil prvi korak k rešitvi. Zdaj je prišlo na vrsto poglavito vprašanje: kako zdriniti svoje ljudstvo in svoja društva za kulturni vrt? Slovenski kulturni vrt s spomenikom Ivana Cankarja — kako naj se ogrejejo ljudje za nekaj, kar ne poznajo? Sploh ni bil nikdo vprašan, ali je zato, da se postavi spomenik Ivanu Cankarju ali komu drugemu.

In katoliški odbor kulturnega vrta je prav tolačil misli svojega ljudstva s tem, da je rekel: če hočemo, da ljudstvo ogrejemo, mu moramo pokazati nekaj takega, kar pozna. Predlagali so spomenik misijonarju — škofu Baragi in misel kulturnega vrta je postala čez noč popularna.

Škofa Baraga pozna vsak. Še ko otroci smo čitali v izdajah družbe sv. Mohorja o njem. Spomenik njemu? Zakaj ne? Kdor ga ne mara vzprejeti kot zastopnika in širitelja katoliške misli, ga lahko vzame kot pionirja, kot moža, ki je bil — če ne prvi, pa daleč najbolj viden prvak našega naseljenstva v ti deželi. On je odkril Ameriko našemu ljudstvu, tisto

Ameriko, ki je postala kasneje druga velika domovina našega naroda. Zakaj bi ne postavili spomenika možu, ki je šel v boj in trpljenje za svoje ideale? Kar se nas je izselilo, je on najbolj reprezentativen in viden — če kdo zasluži izmed izseljenih spomenik, ga gotovo on.

Ker je misel naša ugodna tla med narodom — katoliškim seveda — so kmalu začele pogajati prve vidne kali našega kulturnega vrta. Društva in posamezniki so prihajali z darovi, četudi so bili časi slabi. Nazadnje je prišla na pomoč še ljudska vlada našega predsednika Roosevelta in slovenski kulturni vrt je bil zagotovljena stvar.

Ivan Cankar je še vedno čakal v svoji baraki. Kaj pa z njim? Katoliški odbor kulturnega vrta je rekel: vrt je dovolj velik za škofa Barago, Ivana Cankarja in še koga drugega. Sklenili so postaviti nadaljni spomenik nepozabnemu budniku goriških Slovencev — pesniku Simonu Gregorčiču.

S tem bi bila stvar rešena, kar se tiče slovenskega dela kulturnega vrta. Dobec in pametno rešena, da bi drugače ne mogla biti.

S to rešitvijo pa je prišlo vprašanje našega vrta v drugi stadij, ki predstavlja dokaj žalostno sliko našega duhovnega življenja. Ko so namreč takozvani napredni krogi izvedeli, da je vprašanje vrta rešeno in vrt sam zagotovljena stvar, so prišli v dokaj mučen položaj. Če bi bil odbor vrta sklenil, da se Ivana Cankarja ne postavi, potem bi bilo dovolj vzroka za abstinenco in bojkot. Nič bi ne bilo lažjega, kakor kazati s prstom: taki-le so. Škofa Barago notri — Cankarja pa ven.

Ker se to ni zgodilo, so udarili na nove strune. Škof Baraga in Ivan Cankar — prvi katoliški misijonar, drugi svobododomislec — kako naj bosta dva skupaj v kulturnem vrtu? Škof Baraga je vaš, tega le imejte in delajte z njim kar hočete. Ampak Ivan Cankar je naš in tega vam ne damo.

Sledili so meseci medsebojnega boja, kateri ni še davno končan. Koliko dobrega papirja se porabi za vrozen nič. Čigav je škof Baraga? Nikdo ne more reči, da je "moj" ali "naš", kakor se ne more reči o Ivanu Cankarju. Oba sta narodova in oba živita v besedi in knjigi med nami. Oba sta del naše preteklosti kulturne zgodovine. To in nič več in nič manj.

Kar se tiče svobododomilstva, se dela Ivanu Cankarju velika krivica. Ali ni sam pokazal na svoje tri velike življenjske stebre — mati — domovina — Bog? Ali bi mogel škof Baraga pokazati bolj krščanske ideale svojega življenja kot jih je pokazal Cankar?

Tudi drugače najdem dovolj paralele med Cankarjem in škofom Barago. Cankar je bil razmere v svoji domovini za namenoma, da jih izboljša. Bil je učitelj dobrega s tem, da je pokazal, kaj je slabo. In Baraga? Njegov življenje je bilo posvečeno učenju dobrih nauk. Daleč od domovine je vendar nosil tisti kosčček zemlje, kot ga nosimo mi vsi, ki smo prišli preko.

"GLAS NARODA"

pošljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošljamo.

Sploh smo pa pred veličanstvom smrti vsi enaki. Je gotova enakost med pokopanimi v kulturnim vrtu — oba oznanujeta in kažeta preteklost s spomeniki nad zemljo. Vse vrste ljudi predstavljajo en narod in vse vrste kultura tvorijo naš napredek.

Oba sta torej naša, ker ne more biti drugače. In boji, ki se bije v Clevelandu, ne vodi ta ona dva v kraljestvu vesoljnega bratstva, ampak skupina živih. S kakršno pravico, tega ne vem.

In v sredi tega boja nas je presenetila vest, da je nekdo ukradel Ivana Cankarja iz tiste kolibe. To je novica, ki meče dokaj slabo luč na naše razmere. Rekel bi, da je povprečna starost nas, ameriških Slovencev med 45 in 50 let. In če pri teh letih nič boljšega ne znamo, dajemo s tem dovolj slabo spričevalo vse naše sedanosti, preteklosti in bodočnosti. Toliko pišemo proti fašizmu, ki zadeva velik del našega naroda. Kaj pa je ta-le medsebojna zastrupenost, če ne fašizem? Temeljna misel fašizma je vendar ta, da ne prenese svobodnega izražanja posameznika.

Zapisal je nekdo, da ne ve, ali bi se temu smejal ali bi jok. Jaz bi pa svetoval, da bi resno podprli glave in začeli misliti, kam vse to vodi. Razmere ne pridejo same od sebe, kakor veter, ampak jih ustvarjamo mi sami. Lahko delamo na to, da so dobre in s tem profitiramo vsi.

Tako težak je boj za naš narodni obstanek in vse naše kulturno življenje visi na nitkah, ki so sumljivo tanke. Če bomo puščali, da nam bosta ogenj in voda razjedala neovirano našo narodno življenje, potem bomo kmalu končali. Pravzaprav bi končali lahko takoj, če bi človek ne pričakoval boljše bodočnosti. Zakaj kar mi prispevamo s takimi deli h kulturi naroda, ni malo, ampak je še nekaj pod ničlo. To se pravi: taki prispevki niso znak našega napredka, ampak znak naše propalosti.

Kip Ivana Cankarja je bil dar ljubljanske občine ameriškim Slovincem in ne gotovim skupinam. Kdor je zagrešil tatvino, naj jo popravi. Nekdo gotovo ve, kje je Cankarjeva soha. Boljše je, da se natiho-ma popravi, kar je storjenega nam in naši stari domovini, kakor pa da ostane ta greh neresen v naši javnosti.

Kakor je kip Cankarjev last vseh nas, prav tako je kulturni vrt clevelandski lastnina vsega naroda. Po naših delih nas bodo sodili, kakor sodimo danes škofa Barago in pisatelja Cankarja. S svojimi deli živita med nami in oba sta kulturno zgodovinske osebnosti naše preteklosti.

Zato je pa skrajni čas, da prenehata s svojim divjanjem, ogenj in voda v slovenskem Clevelandu in da se začno vporabljal preostale moči našega naroda za kaj boljšega, vrednejšega. Je čas, da pride-mo do tega izpoznanja, ker bo do sicer čnevi našega kulturnega življenja v Ameriki jako kratki. Za vse, če se odločimo za reševanje in ohranitev vsega, kar je naše.

Tako malo nas je, tako rabimo drug drugega, pa se v svoji fašistični nestrpnosti potimo, kako bi kar najprej izkopali grob za svojega brata.

Nak, po tem potu ne pride-mo daleč in tudi dolgo ne bomo hodili. Zakaj vrv, ki jo spleta-mo svojem dozdevnemu nasprotniku, bo vjela tudi nas same.

Ljudje, leta so leta, samo še pameti je treba. In čim prej, toliko bolje.

Naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah

Peter Zgaga

V soboto in nedeljo bodo imeli newyorški Slovenci priložnost obiskati dve zanimivi prireditvi.

"Bled" bo imel svoj večer v soboto v slovenski dvorani na osmi. "Domovina" bo pa priredila v nedeljo popoldne v Slovenskem domu v Brooklynu zanimivo igro "Vraže", pa tudi par pesmi bodo "Domovinski" zapeli.

Pa ne samo v New Yorku, tudi v Barbertonu bodo imeli veliko večer. Prijatelj John Podlipce, v čigar domu sem užival več dni pristno slovensko gostoljubje, me je povabil, naj pridem.

Hvala za vabilo. toda razdalja je prevelika in časa premalo.

Rečem pa, da Snydertowna in Barbertonu ne bom nikdar pozabil. Vesele ure, ki sem jih preživel tam, mi bodo vedno v spominu.

Kadar slišim slovensko petje, se nehoče spomnim prijatelja Blažiča in njegovih treh tovarišev; Troha mi je v mislih, kadar čitam lep opis stare domovine. Podlipceve in Vidergarjeve družbe si pa zaželim, kadar sem sam v deset milijonskem mestu.

In sam sem večkrat kot pa v kompaniji. to mi lahko verjamete.

Volitve so končane. Roosevelt je izvoljen. Landonu nihče ne pomiluje. Imel je najbrž dober namen. poskusil je, propadel in moško prenesel poraz. Pomilovanja je pa vreden bivši guvernér newyorške države. Revez se mora samemu sebi smiliti.

V mladosti je bil preprost delavec. S pridnostjo in politiko se je precej visoko povzp. Dokler je bil še guvernér newyorške države, je imel še nekaj zmisla za ljudi, ki so mu bili v mladosti tovariši in v revščini bratje.

Potem jih je pa pozabil. Zšel je med kapitaliste. Vstopil je v Liberty Ligo. odgovodal Rooseveltu prijateljstvo in začel z vso vnamo agitirati za Landonu.

V torku pa ni bil niti Landon tako strašno poražen kot je bil Smith. Prej ali slej ga bodo tudi kapitalisti zavrgli.

Taka je pač usoda skoro slehernega, ki se z belim kruhom opijani.

Angleški poslanik v Parizu je nekoč pred slavnostnimi gosti imel znamenit nagovor, v katerem je omenil, da zna tri francoska narečja, da pa se kljub temu najraje poslužuje angleščine in je svojo odločitev utemeljil z naslednjimi besedami:

— Prvi francoski dialekt, ki ga znam, je jezik francoske akademije. jezik nesmrtnikov. Ker pa sem običajen smrtnik, se ne držem govoriti jezika nesmrtnikov.

— Drugo narečje, ki ga obvladam, je argot, govor pariškega podzemlja. Tega jezika se v tej odlični družbi ne morem poslužiti.

— Tretja vrsta francosčine, ki jo znam, je francosčina britanskih poslanikov. To francosčino razume vsak Anglež, toda noben Francoz. Zato mi dovolite, da govorim angleški.

V družbi so debatirali o zakonskem stanu. Ko je prišel na vrsto pravnik, je dejal kratko:

— V zakonskem življenju poznamo trojno pravo: Vojno pravo med možem in ženo, zasebno pravo med ženo in domačim prijateljem in mednarodno pravo med možem in drugimi ženami.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ELIZABETA CASTONIER:

BELA PRIKAZEN

Poročnik Roger de Benneville je prejel v decembru, krog Božiča, povelje, naj odrine v četico vojakov južnovzhodno od Marakeša v Maroku, da bi poizvedel, kako močno je neko uporniško plemo.

Kakor je že navada pri legionarjih v Maroku, je imel za izvedbo tega povelja popolnoma proste roke. Po svoje si je moral prikrojiti načrt pohoda, prav tako si je mogel sam izbrati moštvo, živež in strelivo. Zakaj v legiji je geslo: "De-bronille toi — pomagaj si sam."

Izbral si je deset mož, štiri Angleže, tri Nemce, tri Špance in še pet glav tovarne živine in dovoljno zalogo mehov z vodo in je zvečer odrinil tako, kakor pač legionarji izvajajo povelja: hitro, brez misli na življenje in smrt, saj so morali zmeraj, vsak dan, sleherno uro zreti smrti v oči, čeprav ne vprav v bitkah, pa v nevarnosti, da se nalezajo mrzlice in drugih boleznih ali pa, kar se čisto pri-peti legionarju, da se iznenada mrtvi zgrudijo na tla in obležijo v puščavi, dokler jih ne raztrgajo divje zveri.

Benneville je vedel, kje so približno uporniki in je hotel pospešiti naskok svoje čete, da bi preprečil napad, ki so ga osnovali uporniki in bi jim vpadel za hrbet.

Noč je bila soparna in za-tohla, znoj je curjal z utrujenih ljudi in živali. Temnomodro, z zvezdami posuto tropsko nebo nad njimi je sličilo steklenemu zvonceu, ki je bilo okoli tako zavarovano, da ni mogel niti pihljaj skozi.

Ljudje so tiho kramljali, ne-kateri so žvečili trda stebila ne-ke rastline, ki pravijo o njej, da daje človeku izredno moč.

Mahoma se je poročniku za-zdelo, da niso nič več sami, da plašno in pridržano sepejo krog in krog ljudje in živali, ki niso pripadali njegovi četi. Skušal je prodreti k temno noč — toda zaman!

Izenada se je ustavil in se pozorno ozrl krog sebe.

Njegovi upehuni tovariši so ga začudeno pogledali.

Nemara menijo, da se bojim ali da imam privid, si je mislil: vzpodbodel je konja, da se je ta preplašeno zdržnil in začel utrujeno teči. Poročnik si je brezskrbno priživigaval po-pevko.

Napel je v se sile, trgal, pulil — in posrečilo se mu je. Temnomodra noč krog njega je bila mahoma opalasta — zdaniilo se je.

Nekakšen glas ga je prisilil, da se je ozrl. Zagledal je svo-je ljudi, ki so bili prav tako zvezani in so imeli zamašena usta ko on. Jezdili so zadaj za njim. Pol stotine temnih jezdecov, trdih, ko iz lesa iz-dolbenih, neprodinirnih obrazov jih je stražilo.

Benneville se je bil v teh pe-tih letih svojega službovanja pri legiji priučil maroškim šeg-am in je vedel, kaj pomeni, če človeka ujame kako sovražno plemo.

Ujetništvo je bilo toliko ka-kor smrt.

"V smrt jezdim — Jutri obsorej..." Ni hotel izreči te misli do konca, zakaj Roger de Benneville je imel pet in dvaj-set let in je ljubil svoje mlado življenje.

Na obzorju je zagledal majh-ne peščene vrhce, ki jih je son-ce pobarvalo z rumenordečo barvo.

"Šotori — vas, cilj — zaeno — konec!"

Čez nekaj minut so se usta-vili pred petimi, belimi šotori, med katerimi so se igrali majh-ni, rjavi delotrebni otroci, a odrasli so si s plašnimi, ži-valskimi očmi radovedno ogle-dovali ujetnike.

Kot bi bili vreče, so njega in njegovo moštvo potegnili s konj, jih pahnili na tla in po-gnali živali na pašo.

Nato se je postavilo prednje enajst stražnikov s puškami in rokah, pregledovali so naboje in mrmrali zamolke, nerazum-ljive glasove.

"Mogoče so naši ljudje že iz-sledili, kje smo, ker nas ni bilo nazaj," je pomislil Benneville, "a pohiteti bodo morali, če ho-čejo tole tukaj preprečiti."

Njegovi pogledi so motrili rjave ljudi, ki so se radovedno gnetli krog stražnikov. Nobe-nega sovraštva ni bilo v teh obrazih, le s trdovratno rado-vednostjo so čakali smrti svoj-jih sovražnikov. Tako nekaj navadnega jim je bilo to, da so sovražniki in ujetniki morali umreti.

Poglavar, ki je tudi prej vo-dil sprevod, je nekaj prav glas-no rekel, stražniki so pregledo-vali puške, ki so jih vzeli Ben-neville in njegovim vojakom. Benneville je vedel, da so vse puške nabite.

Nekateri so dvignili puško, pomerili nanje, a so spet po-vesili orožje, zakaj neki otrok je stekel mimo in so ga naglo poklicali nazaj.

Tedaj je Benneville iznenada sunil mašilo iz ust, izpulil roke iz nanovo zavozlanih vezi, planil naprej in skočil k neki žen-ski, ki je z otrokom v naročju čepela na tleh in čakala prizo-ra, kako jih bodo ustrelili.

In medtem, ko je imal, rjavi dojenček mirno sesal dalje, se je Benneville vlegel na drugo stran, se z glavo tesno pristo-nil k tuji ženski, ki mu je po materinsko dala roko krog vratu in mrmrala nerazumlj-i-ve besede.

Streli so osupnili, nato so za-degali puške po tleh, da se je neka puška sprožila in za-dela v pesek, in so pristopili h klečečemu ujetniku in k mladi materi.

Benneville je vedel tudi brez nejasnih besed razburjenih črncev, da je rešen on in vsi njegovi.

Zdaj je po maroških posta-vah postal pravi sin tuje žene, ker je pil njeno mleko. Zdaj

PREVZELI SMO PREOSTALE LETNIKE

"ČASA"

ki ga je izdal in pisal

Frank Kerže

VSAK LETNIK IMA 12 ZVEZ-KOV PO 40 STRANI VELIKE-GA FORMATA, torej je vsak let-nik KNJIGA S SKORO 500 STRANMI

Čitali boste lepe povesti, razpra-ve, nasvete za dom in zdravje in stotero drugega.

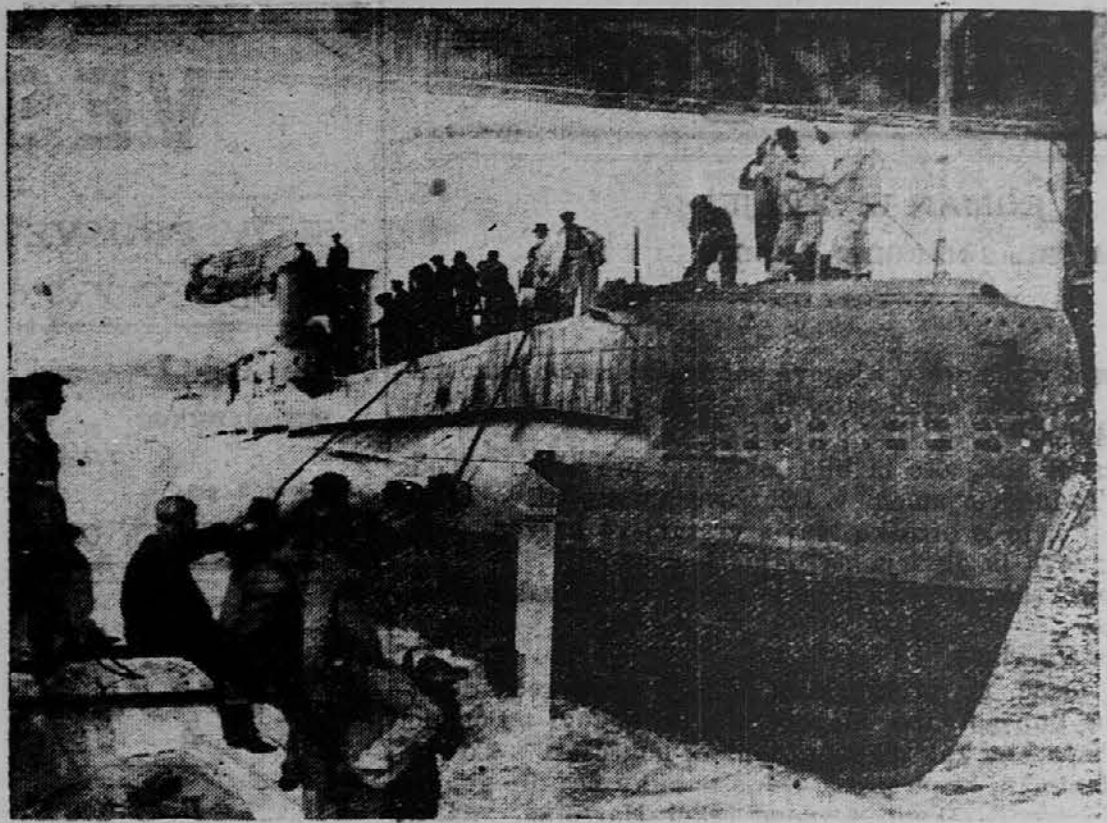
Zadnja prilika, da pridite do te revije, ker ni dosti zvezkov na razpolago.

Cena vsakega letnika je \$2.— za naročnike, za druge pa \$3.—

Imamo letnike od 1919 do 1927— razven letnika 1921, ki je raz-prodan.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18TH STREET New York

Nedavno so spustili v Chatemu v morje najmodernejši angleški submarin "Sunfish". Po zatrdilu strokovnjakov je čudo moderne tehnike.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

EROMANI

- (Nadaljevanje.)
- SVETLOBA IN SENCA**, spisal dr. Fr. Betela. 176 strani. Trdo vezano. Cena 1.20
- Naš znani pisatelj Betela je s tem svojim delom zopet posegel v naše preprosto življe-nje ter izbornor orisal značaje, ki nastopajo v njem.
- TATIČ**, spisal France Bevk. Trda vez. 86 str. Cena 70
- Naš izbornor primorski pisatelj nam daje v tej knjigi dve povesti, ki jih je posvetil svojli materi.
- TARZANOV SIN**, Vezano. 301 strani 1.20
- TUNEL**, spisal Bernhard Kellermann. 295 str. Cena 1.20
- Globoko pod zemljo vrtajo orjaški stroji tunel med Evropo in Ameriko. Cele armade de-lavcev se zarivajo vedno globlje v osrčje zemlje. Sredi dela zaloti graditelje strahovi-ta katastrofa, katere žrtev je na tisoče in tisoče delavcev. Toda železna volja inženirja Allana ne odneha, dokler ne stee med Evro-po in Ameriko globoko pod oceanom prvi vlak.
- VEČERNA PISMA**, spisala Marija Kmetova. Trda vez. 51 strani. Cena 75
- Knjiga vsebuje petnajst pisem, ki jih pre-veva iskreno občutje. Pisana govore o sa-njalah ženskega srca, o ljubezni, o sorodni-dušah.
- VERNE DUŠE V VICAH**
- Spisal Prosper Merimee. 80 strani. Cena... 30
- Eden najboljših spisov francoskega mojstra. vzeta iz našega knjiškega življenja.
- V KREMLJIŠKI INKVIZICIJE**, spisal Michel Zevaco. 461 strani. Cena 1.30
- To je mojstersko delo v svetovni literaturi z nešteti zapletljivi in nasičeno vsebino, da bo navezalo vsakega čitatelja, ki ga vzame v roko.
- V GORSKEM ZANOTJU**, spisal Anton Koder. 130 strani. Cena 40
- Zanimiva povest iz prejšnjega stoletja.
- V METEŽU**, Spisala Marija Kmetova. 219 str. Cena 1.—
- Pisateljica je v tem romanu globoko pogle-dala v žensko dušo. Usode petero žensk raz-nega tipa in značaja se križajo v metežu živ-ljenja, iz katerega izidejo vsaka na svoj na-čin.
- VRTNAR**, spisal Rabindranat Tagore. 105 str. Trdo vez. 75 Mehko vez. 60
- V knjigi je vsebovana globoka mirna mo-drost in srčna plemenitost najslavnejšega in-dijskega pisatelja.
- VOJNIMIR**, spisal Josip Ogrinec. 78 str. Cena 35
- Zanimiva povest iz časov prekrščevanja ko-roških Slovencev.
- V OKLOPNJAKU OKOLI SVETA**, spisal Robert Kraft. DVA DELA. 482 strani. Cena 1.60
- Vesokoz napet roman, ki ga čitatelj ne more odložiti, dokler ga ne prečita do konca. — Poln najneverjetnejših dogodivščin in za-pletljajev.
- V ROBSTVU**, spisal Ivan Matičič. 255 strani. Trda vez. Cena 1.25
- Ivan Matičič je eden tistih redkih naših ljudi, ki ne pozna samo vojne in njenih gro-zot ter posledic, ampak zna tudi vse pre-trestitivo opisati.
- ZABAVNA KNJIŽNICA**. 122 strani. Cena 75
- Zvezek vsebuje povesti Milčinskega. Premka in Laha. Posebno pretresljiv je spis Milčinskega "Mladih zanikernežev lastni življenje-plsi".
- ZADNJA KMEČKA VOJSKA**, Spisal A. Šenon. poslovenil L. J. za ljudsko knjižico, obsega 378 strani, in je jako zanimivo pisana povest Cena 75
- ZAPISKI IZ MRTVEGA DOMA**, Spisal Dostojev-ski. I. DEL 260 strani, II. DEL 212 str. 2.—
- Veliki Dostojevski je podal v tem svetov-noznanem romanu sliko življenja ruskih jet-nikov takozvanih katorgab, utrjevala letni-skih taborih v Sibiriji.
- ZLATA VAS**, spisal Fr. Malovasič. 136 strani. Cena 60
- Poučna in kratkočasna povest iz knjiškega življenja.
- ZLOČIN IN KAZEN**, spisal F. M. Dostojevski. DVA ZVEZKA. Skupaj 605 strani. Cena 1.25
- Najslavnejše delo slavnega ruskega misleca. Ničče ni tako opisal duševnosti zločinca kot ga je opisal v tem romanu Dostojevski.
- ZGODBE NAPOLEONOVEGA HUJARJA**, spisal Conan Doyle. 382 strani. Trda vez. Cena..... 80 Brosirana..... 60
- Čitatelj se mora do solz nasmejati, ko čita poglavja: Kako je izgubil Napoleonov huzar ubo; Kako je zavzel Saragosso; Kako je u-bil "brata"; Kako ga je tudi skušal, itd.
- ZBRANI SPISI**, 368 strani. (II. zvezek). Cena 2.50
- V tem zvezku so zbrani spisi našega prvo-vrstnega pisatelja Maslija-Podlimbarskega, ki je pogledal v široki svet ter deloval za združenje ne samo Jugoslovancev, pač na Slo-vanov v splošnem.
- ZGODBE ZDRAVNIKA MUZNIKA**, spisal Ivan Pregelj. 98 strani. Cena 70
- Pregelj je eden najboljših slovenskih pisa-teljev. Ta zgodovinska povest prav nič ne zno-staja za njegovimi drugimi deli. Pregelj je globok, navzlic temu pa lahko razumljiv tudi preprostemu čitatelju.
- ZMAJ IZ BOSNE**, spisal Jos. Ev. Tomič. 229 strani. Cena 75
- Roman iz krvave bosanske zgodovine. Boji s Turki; skoro neverjetne dogodivščine; teme-ljit opis najbolj kravave dobe Bosancev.
- ZNOTE IN KONEC GOSPODIČNE PAVLE**. — 202 strani. Cena 50
- Vesokoz zanimiva povest iz našega sloven-skega življenja.
- ZNAMENJE ŠTIRIH**, spisal Conan Doyle. 141 strani. Cena 60
- Najboljše delo ustvaritelja modernega de-tekktivskega romana, v katerem — za Sher-lock Holmes glavno vlogo.
- Naročilom je priložiti denar, bodisi v go-tovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reko-mandirajte pismo.
- KNJIGE POŠILJAMO POŠTNEINE PROSTO
- Naslovite na: —
- SLOVENIC PUBLISHING COMPANY**
- 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zaneslji-vo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.55	Din. 100		Za \$ 6.50	Lir 100	
\$ 5.00	Din. 200		\$ 12.25	Lir 200	
\$ 7.20	Din. 300		\$ 30.00	Lir 500	
\$ 11.70	Din. 500		\$ 57.00	Lir 1000	
\$ 23.00	Din. 1000		\$ 112.50	Lir 2000	
\$ 45.00	Din. 2000		\$ 167.50	Lir 3000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODYRŽNE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali urah dovoljujemo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJIH		
Za izplačilo \$ 5.— morate poslati		\$ 5.75
\$ 10.—		\$ 10.85
\$ 15.—		\$ 16.—
\$ 20.—		\$ 21.—
\$ 25.—		\$ 26.—
\$ 30.—		\$ 31.50
\$ 35.—		\$ 37.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NOVA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Pot=navzgor

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

20 ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"V resnici verjameš v njegove zmožnosti ravno tako malo kot jaz. Govoriš samo zato, da se mu prikupiš. In to je velika krivica."

"Krivica bi bila, ako bi bilo tako, kot praviš ti. Toda motiš se. Trdno verjamem v Džoržve zmožnosti. Tukaj — samo oglej si to-le otroško glavo, vratarjeve hčerke. Ali ne gleda kot živa iz okvirja na naju?"

"Trgovca s slikami je to tudi to sliko vrnil," zakliče stara žena jezno.

Gita zjame z glavo.

"To za mene ni protidokaz. Naj trgovec reče desetkrat, da ni za nobeno rabo, mogoče, da je njegovi odjemalci ne marajo, ali pa ima kak majhen tehnični pogršek. To priznava tudi Hartman, ki pa pravi, da je ta slika navzlic svojim napakam zelo lepa. Tudi meni je rekel Hartman, da je Džorž brez dvoma umetniško zelo nadarjen in da se mora samo pridno učiti, da premaga tehnične težave. In njemu, ki je umetniški kritik po poklicu, vendar ne boš odrekla pravega razumevanja."

Stara žena nejevoljno zamahne z roko.

"Nikar mi ne govori o Hartmanu. Vedno je zelo slabo vplival na Džorža. Mogoče razume o tem kaj več. Zato pa je tem slabše, če je Džorž zavrtel glavo. Zakaj ga vedno navdušuje, ne vem. Mogoče samo zato, da mene draži. Saj tudi popolnoma nič ne prikrivam, da mi ni kaj posebno všeč."

Gita zjame z glavo.

"Hartman prav gotovo napačno sodiš, mati. Je pošten in odkrit ter iskren Džoržev prijatelj. Malenkosti, katerih ga dolžiš, njegov značaj ne pozna," odvrne Gita.

Nezaupno gleda tašca v Gitin obraz.

"Preveč ga zagovarjaš."

"Seveda, ker mu delaš krivbico in ker je Džoržev in moj zvesti in zanesljiv prijatelj."

"Tako, tudi tvoj? — No, zaradi mene, predručiti ne morem. Toda to ti povem: varuj se, da bi se dalje podpirala Džorža v njegovih neumnih mislih. Ne bo dobrega konca, ako saj ti ne boš pametna."

"Toda mati, zakaj mučiš sebe in nas s tako žalostnimi mislimi? Ako ne veruješ v Džoržovo nadarjenost, ga saj ne oviraj pri njegovem stremeljenju, ako ima za to veselje."

"Toda proti temu bom vedno govorila, to je moja dolžnost. In njemu hočem samo dobro. Obvarovati ga hočem pred bridkimi razočaranji. Nikakor ne morem mirno gledati, kako se zastoni muči."

"Mučenje imenuješ to, ako hrepeni po svojih idealih? O, mati, ali ne razumeš, da je to poblagljanje in oplemenitev, pa če ima kak uspeh ali ne?"

"Samo mi ne govori o takimenovanih idealih. To je geslo za sanjače, ki nimajo nikake zaslombe. Življenje zahteva dela, ne pa sanj. Zapomni si moje besede. Ako hočeš napraviti iz Džorža slabotnega sanjača, potem podpiraj njegovo norost. Posledice pridejo na tvojo glavo. Svarila sem te!"

Gita stisne dlani.

"Saj vem, da mu dobro želiš, mati. Toda v tej točki se najini nazori ločijo. Tvoje mišljenje morem ravno tako malo sprejeti, kot tebe pripraviti, da misliš drugače."

"O, Bogu bodi potoheno, domišljuješ si, da si bolj pametna kot jaz. Toda malo učenosti iz knjig ne izda mnogo. Navzlic temu poznam življenje boljše kot ti, ker sem trideset let dalje na svetu. Pa dobro, o tej stvari ne bom nikdar več govorila s teboj."

In s temi besedami gre užaljena in polna jeze iz sobe.

Gita zamišljeno gleda pred se. Ta razgovor ji je očitno pokazal, koliko je moral Džorž vsled materine ozkostrčnosti trpeti. Vroče ji vžvalovi kri, ko pomisli na bolečine ljubljega nega moža. In nato ji pridejo na misel materine besede, da je njena močitev le meje za Džorža. Obenem pa tudi misli na nekaj besed, katere ji je rekel Hartman pred dnevi, ko sta govorila o Džorževi umetnosti.

"Odkrito povem, gospa Gita, bil sem pošteno prestrašen, ko mi je Džorž povedal, da se bo poročil. Najrajši bi ga bil pri tem oviral. Sedaj pa, ko vas poznam, me je minil ta strah. Prepričan sem, da mu niste zvežali peruti — mogoče ravno obratno."

Tako je rekel. Tako, tudi Hartman je smatral Džoržovo ženitev za oviro.

Tedaj pa pomisli na Džoržovo veselje, da jo bo mogel slikati. In njene oči zažare.

"Ne — nikaka ovira, nikako breme, temveč spodbuda mu hočem biti. Moja vera vanj ga mora napraviti močnega. Nikdar ga ne bom z malenkostnimi dvomi tlačila k tlom. O, ko bi mu mogla pomagati, da doseže svoj cilj! Kako velika zmaga bi to bila!"

Džorž je vsako nedeljo delal v svojem ateljeju. Priprosta soba mu je bila ljuba in draga kot svetišče. Gita je bila vedno pri njem. Škiciral jo je v različnih oblikah in je napravil nekaj prav dobrih škie.

Vedno se je strinjala z njegovimi mislimi in kadar jo je gledal v njene plamteče oči, tedaj je drvila kri kot ogenj po njegovih žilah. Iz njenih oči je puhtela neka tuja sila v njegove roke, kot bi se v njem pojavile nove, do tedaj še neznane sile. Tako ves je bil pri stvari, da je pogosto pozabil paziti, ako tudi Gita že ne bi bila trudna. Ako pa je slednjič opazil, da so se na njenem obrazu pokazale napete poteze, tedaj je vrgl svinčnik ali čopič iz rok in skočil na noge. Z močnimi rokami jo je dvignil in jo nesel na divan.

"Mami, moraj povedati, kajdar si utrujena, dekle," pravi nežno zmerja.

Gita pa se stisne k njemu in se ljubko nasmeje.

"Saj nisem trudna. Še dolgo bi mogla zdržati."

"Ne, ne, to postane za te mučno."

Nekoč ga vpraša:

"Ali si zadovoljen z menoj, ali sem dober model?"

Džorž jo pritiska k sebi.

(Dalje prihodnjik.)

VABILO NA

VESELICO

KI JO PRIREDI

SLOV. PROSVETNO DRUŠTVO "BLED"

V SOBOTO ZVEČER, DNE 7. NOVEMBRA

v Slovenski Dvorani na 62 St. Marks P., New York

OBILO ZABAVE

IZBORNA POSTREŽBA

IGRAL BO AMERIŠKI ORKESTER

Začetek ob 7. uri.

Vstopnina 40c.

ZA OBILEN OBISK SE PRIPOROČA — ODBOR

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Slovensko pevsko in dramsko društvo "Domovina" priredi pevski koncert in igro "Vraže" v nedelo popoldne, 8. novembra v Slovenskem Narodnem Domu v Brooklynu. Pevski na programu so povečini nove za naše občinstvo. Koroška narodna "Speg ptice pojo" in "Blejski valček" so posebno lepe in še niso bile izvajane v New Yorku. Poleg tega bo zbor zapel tudi napitnico iz opere "Netopir" in vedno lepo Tomaž Košatovo pesem "Vrbsko jezero".

Igra "Vraže" ima tri dejanja in je zelo komična. Dejanje se vrši v kmečki vasi. Pavliha se zlaže vaščanom, da je na griču blizu njihove vasi zakopan zaklad, izdavi iz njih denar in jih popelje na kraj, kjer naj bi kopali. V naprej mu morejo plačati goldinar za vsak loncev zlatnikov. Nazadnje seveda ni ne loncev, ne goldinarjev. Vse je zelo komično zasnovano in najbolje je, da pride te pogledat to igro v nedeljo. Nasmejali se boste do solz. Oh, enem boste dali družstvu poguma za nadaljnj vprizoritve.

Za obilni poset se priporoča "Domovina".

Barberton, O.

Ker mi ravno čas dopušča, sem se pripravil, da malo napišem v našem dobro znanem listu "Glasu Naroda". Kar se tiče delavskih razmer, jih ne bom omenjal zaenkrat.

Naj pa omenim, da dr. sv. Martina št. 44, JSKJ. priredi dne 7. novembra veselico s pravim programom.

Ta večer nastopi pevski zbor "Javornik" in članice dramskega društva "Slovenija". Nato sledi kratka igra: "Mož njegove žene", komedija v enem dejanju. Po igri bo ples. Igral bo dobro znani Joseph Lukežič in njegov orkester.

Vabim občinstvo iz Barberton in okolice, da nas posetite ta večer. Program se prične točno ob 7. uri. Vstopnina 25c. Pozdravi!

John Podlipce.

SMRTNA KOSA

Po dolgi bolezni je v Clevelandu umrl Frank Peterlin, star 60 let. Doma je bil iz Bukovce pri Velikih Laščah, odkoder je prišel v Ameriko pred 36 leti.

JUGO SLOVANSKA KAT. JEDNOTA

Je najboljša in najpopularnejša slovenska podpora organizacija v Ameriki. Računa nizke assessement in plačuje liberalne podpore za slučaj bolezni, nezgode ali smrti. Ime 185 podprtih društev in šteje nad 20.000 članov v obeh oddelkih.

Za ustanovitev novega društva zadostuje 8 oseb.

Premoženje Nad Dva Miliona Dolarjev

Pišite za pojasnila na

GLAVNI URAD J. S. K. J. — ELV, MINNESOTA

POSLEDNJI MOHIKANEK

Letos so sredi julija izkopali na pokopališču v Milwaukee, Wis., truplo posebnega človeka. Marsikdo se spominja knjige "Poslednji Mohikanec". Prijatelj te knjige so zbrali denar, da so izkopali truplo starega Indijanca Williama Dicka, ki je bil zdaj v skupnem grobu. Pokopali so ga v lastni grob, mu postavili nagrobnik z napisom: "Tu počiva v Bogu William Dick, rojen leta 1837, umrl leta 1935, imenovan 'Poslednji Mohikanec'."

Ko je konec prejšnjega stoletja prišel s svojo četo v Evropo polkovnik Cody, s pridevkom "Buffalo Bill," je bil v tej četi tudi William Dick. Nihče ni slutil, kdo je bil. Po pisatelju Cooperu so bili Mohikanci ali Mohigani že zdavnaj izumrli, a leta 1890 so jih uradno našli še 31 moških in 14 ženskih članov tega rodu, ki je bil nekoč tako številni in mogočni. Seveda so se krog leta 1890 ukvarjali že s poljedelstvom, so sadili koruzo, melone, buče, česen, tobak, krompir in bombaž, in so izdelovali lepe lesene rezbarije ter so za svoje "skvave" narejali krasne rute in ogrinjala, in gojili plemenite konje. Bivali so v državnih zemljiščih, rezervatih in živeli jako siromašno. Po ameriški državljski vojni je ostal le še ta kupček mohikanjskih beračkov. Odtlej so pa pomrli vsi potomci Dicka in le William Dick, uradno priznani poslednji Mohikanec je doživel leto 1935. To je bilo lahko dognati, saj je le on sam v milwaukeeški ubožnici prejemal skromno državno podporo.

Za njegovim pogrebom je šlo več sto rdečekožcev, ki so bili od daleč prihili in so bili v svojih cenenih evropskih oblačilih dokaz, kako je na zemlji vse minljivo, kako je nekdanji mogočni rod postal beraški. Ti pogrebi so bili večinoma tvorniški delavci iz rodu Cirokezo, Seminolov, Delavrov, Vijandotov, Otavov, Siujev in Narajev, ki so spremenili "Tropuščico" — tako so rekli Dicku — na zadnji poti.

"Tropuščica", ki je bil 98 let star, je bil večinoma v Talekvaju, največjem čiroškem rezervatu in je 30 let prejemal državno podporo. Kar po dneve dolgo bi bil pripovedoval o svojih doživljajih, saj je bil on brez dvoma poslednji Indijanec, ki je bil privezan na kolo, ko so jih mučili.

Leta 1848 so Dicka, ki mu je bilo tedaj 12 let, ujeli Irokezi in ga obsodili na strašno smrt.

Tedaj ga je rešil grozovit orkan. Irokezi so zbežali v svoje kočje in Dick je izbral priliko in je pobegnil. — Rdečkožci so se med seboj večno pobijali in z belimi so imeli 42 bitk, kar jih je stalo 30.000 mrtvih, a belih je padlo 14.000. K tistim rodovom, ki so prodirali vedno bolj na sever, kjer so se našli jetike in se zastrupljali z žganjem, so spadali tudi Mohigani. Nekoč so tvorili s sedanjimi Delavari zvezo petih rodov "Lenni Lenapi."

Malo pred smrtjo Williama Dicka je prišel k njemu neki jezikoslovec, ker ni bil Dick sam poslednji Mohikanec, marveč je bil tudi še edini človek, ki je govoril mohikanjsko narrečje. Ne smemo pozabiti, da izvirajo iz tega narrečja različna imena, ko na primer zemljepisna: "Mississippi, Allegheeny, Connecticut; živalska: grizli in whipowill (ameriški slavček) in še dosti drugih. Dicka bi bili radi spravili v New York a je bil že preslab. Stari In-

Na parnikih, ki so debele tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

6. novembra:

Europa v Bremen

7. novembra:

Champlain v Havre

Conte di Savoia v Genoa

11. novembra:

Aquitania v Cherbourg

Normandie v Havre

14. novembra:

Rex v Genoa

18. novembra:

Queen Mary v Cherbourg

20. novembra:

Bremen v Bremen

21. novembra:

Lafayette v Havre

Saturnia v Trst

25. novembra:

Normandie v Havre

Berengaria v Cherbourg

28. novembra:

Conte di Savoia v Genoa

2. decembra:

Queen Mary v Cherbourg

3. decembra:

Champlain v Havre

4. decembra:

Europa v Bremen

5. decembra:

Vulcania v Trst

9. decembra:

Normandie v Havre

Berengaria v Cherbourg

12. decembra:

Rex v Genoa

15. decembra:

Bremen v Bremen

16. decembra:

Queen Mary v Cherbourg

26. decembra:

Normandie v Havre

VI, KIIŠČETE SREČO!

Zakaj osvaja astrologija vsakomnevno na tisoče novih pristašev? Zato, ker živimo v težkem, borbi in trpljenju težkem in polnem časa. Kadar je dobro, vsi dobro živijo, ne da bi pomislili na slabe čase. Ali danes, v času svetovne krize je to drugače. Življenske prilike so nesigurne, nevarnosti in pogibelj preti na vsakom koraku. Življenski pogoji so težki. Ljubezen in harmonija je lepa, ali predvsem je treba živeti.

Bodočnost stoji pred vami! Vsa črna in mračna! Zato pa morate postati pristaši astrološke in grafološke znanosti, katera vam bo osvetila Vašo življensko pot. Na osnovi svoje sposobnosti, na osnovi astrološke znanosti, boste videli svojo bodočnost pred seboj. Jasno življenje se vam bo preokrenilo v nov tok, ki vas bo prineslo v novo smer, ki vam bo prinesla uspeha in zadovoljstva. Jasno vam bo kaj stavlja zapreke Vašemu eksistenčnemu uspehu. Vaša izjava vam bo pokazala popolne rezultate, s katerimi bo sigurno modificirala Vaše življenje, posebno:

V ljubezni

Spoznali boste direktive tega čustva in uživali boste potem popolno srečo. Na Vašem ognjišču bo zavladala spet sreča in obojestransko zaupanje, brez katerega ni zadovoljstva in življenske sreče.

V poslovanju

Vaša izjava vas bo predčasno opozorila na Vaša podvzeta in načrte, ter boste tako lahko dosegli največji uspeh. Razjasnila vam bo situacijo, ki vas bo pripeljala do zaželenega cilja. Z eno besedo, pokazala vam bo pot, kateri sledite v življenju, in ki gima ovir. O življenju vam bo Karmah postavil skrbno in precizno prognozo, ki vas bo krmarila skozi valove življenja in bo Vaš sigurnen svetovalec.

V bolezni

Vam bo izjava iskren prijatelj, ker vam bo pokazala časovno nevarnost in časovno naklonjenost obolenju.

ALI ŽELITE NEKAJ DOKAZOV, kako je astrološki - grafološki nasvet pomagal v raznih življenskih prilikah, odkril in preprečil na dobro dogodke, ki so izgledali nevarni in kateri bi lahko zaključili nad vse dramsko.

RAZDRTA ZAROKA

Brigita Helman, nemška izseljenka, mladenka 19 let. Vsi fantje so jo oboževali, ona pa je med njimi izbrala Johana Diega, kateremu je bilo 20 let. Poroka naj bi se vršila po njegovem obisku v domovino. Dva meseca po njegovem odhodu v Nemčijo opazi Brigita, po korespondenci, katero sta med tem izmenjavala, da se on ohlaja in da v pismih ni več tiste iskrenosti, katero bi ona, kot nevesta od njega pričakovala. Pismo no ga vpraša in on ji je priznal, da se je med doma spoznal z drugimi dekletom. Ona pa je tako razočarana hotela v naglici izbrati drugo. Vendar je pred pozitivnostjo te odločitve pisala na nevesto: K a r m a h S t u d i o, Zalec, od katerega je prejela naslednji odgovor: — "Čestitaj je Johana spoznal drugo dekle, vendar ima on Vas še vedno rad, čakajte, ker je z njim boste srečali." Brigita se je z ozirom na ta odgovor potolažila in se odločila, da počaka. Johana se je vrnil v Ameriko, žal mu je bilo razstanka, prosil je Brigito odpuščanja, ter se je na novo zaljubil v njo. Osnovala sta skupni dom, ter živita zelo srečno.

LOČITEV ZAKONA

Nesoglasje in prepriči so rušili zakonsko skupnost para Franca Amelita, stara 42 let. Ona ni vedela kaj bi. Pa je pisala na naslov: K a r m a h S t u d i o, Zalec. V prognozi svojega moža je dobila naslednji resen opomin: — "Oseba, ki je pisala to pismo, naj se pazi, ker ji v slučaju, k zdravniku, kateri mu je potrdil, da mu je smrt blizu, če bo nadaljeval ta način svojega življenja, preti v najkrajšem času pogibelj." V njeni izjavi pa je bilo jasno izraženo, da se zakonska sreča prinje ne bo raztrgala, ter da se bo zadovoljstvo spet naselilo v njeno ranjeno dušo. On je res pohitel k zdravniku, kateri mu je potrdil, da mu oteka srce in ledvica, od preobilice alkohola, ter da mu je smrt blizu, če bo nadaljeval ta način življenja. To je bil za njega najrenejši opomin. Njegov način življenja se je povsem preobrnil. Razprodal je, kar mu je ostalo, si iz tega denarja kupil mali avto, stopil v trgovsko agencijo. Žena pa, ki mu je v slabih in mračnih dnevih stalno avesto ob strani, je pisala Karmah-Studio v Zalec naslednjo zahvalnico: "Vi ste rešili dvoje življenj, zato naj bo pa moja zahvala izražena na ta način, da Vas bom v krogih mojih prijateljev in znancev najrenejše priporočala."

BOLEZEN

Vsa portra vsled žalosti po smrti svojega oboževanega moža je vdova gospa Wilson začela napolniti hirati. Edina skrb za njeno mladoletno hčerko jo je v tem žalostnem času bodrila, da je ostala pri življenju. Njena hčerka Fanny je imela šele 16 let, ter je bila zapeljena v pisarni tekstilne tovarne. Gospa Wilson, mati gđ. Fanny, je hotela svojo hčer primerno poročiti, zase tlak od življenja ni tirjala ničesar več. Tovarnarjev sin Leon je bil brez matere, ali želite, da se vaše življenske prilike obrnejo na bolje, v VAŠO SREČO. IZKORISTITE PRILIKO IN POŠLJITE VAŠ ROKOPIS, DATUM ROJSTVA, TER HONORAR 2 DOLARJA ZA SKICO ŽIVLJENJSKE PROGNOZE IN SKICO PSIHOLANALIZE, NA TOČNO IN STALNO ADRESO:

KARMAH-STUDIO
ZALEC

DRAVSKA BANOVINA

JUGOSLAVIJA